

[Indenrigsministeren]

ningsvirksomhed. Langt størstedelen af bevilningen blev anvendt i form af tilskud til foreninger m. m., medens ca. 1 mill. kr. blev brugt til en af folketinget udarbejdet husstands-pjece om fællesmarksproblemerne. Derimod har der ikke tidligere mig bekendt været stillet bevillinger til rådighed til en særlig oplysningsindsats i forbindelse med afstemninger om nedsættelse af valgretsaldere.

Når der i 1963 og i 1972 af folketing og regering blev anvendt særlige midler til oplysning, har det utvivlsomt haft sin baggrund i, at der var tale om afstemninger om overordentlig komplicerede samfundsproblemer, hvor resultatet af afstemningen ville få vidtgående konsekvenser på væsentlige samfundsområder. Det har derfor også været naturligt, at man fra folketingets og regeringens side har følt et særligt ansvar for befolkningens information om problemstillingerne. Endvidere var, navnlig forud for afstemningen om tilslutning til EF, organisationer og foreninger så klart markeret i deres standpunkter, at det har været muligt at tilrettelægge informationsformidlingen således, at der på forhånd var skabt en rimelig sikkerhed for, at tilhængerne og modstandernes synspunkter blev afbalanceret.

Selv om jeg i almindelighed er en varm tilhænger af øget information af befolkningen om samfundsproblemer og der måske navnlig efter meningsmålingerne at dømme i netop denne situation synes at afspejle sig en divergens i holdninger imellem folketing og store dele af befolkningen, er mine overvejelser over de stillede spørgsmål alligevel resulteret i, at jeg ikke finder en særlig statslig oplysningskampagne forud for afstemningen om nedsættelse af valgretsaldere hensigtsmæssig. Erfaringerne fra debatten forud for folkeafstemningerne i 1969 og 1971 om nedsættelsen af valgretsaldere viser efter min opfattelse, at den frygt, der også dengang var for, at befolkningen ikke ville blive tilstrækkeligt informeret om afstemningstemaet, viste sig at være ubegrundet, idet mit indtryk er, at medierne gav en ganske omfattende og varieret dækning af problemstillingen. Det håber og tror jeg også vil blive tilfældet ved den kommende afstemning, når vi nærmer os tidspunktet for afstemningen. Dernæst tror jeg ikke, at de oplysningsmetoder, der kan tænkes praktisk anvendelige, er velegnede i

denne situation. Tilskud til organisationers og foreningers oplysningsvirksomhed som ved EF-afstemningen i 1972 støder på den væsentlige praktiske hindring, at synspunkterne for og imod en nedsættelse af valgretsaldere ikke er så klart markeret, at det på forhånd er muligt at sikre sig en rimeligt afbalanceret informationsdækning af problemstillingen. En husstandsomdelt pjecce eller avis er næppe heller en farbar vej, ikke kun af økonomiske grunde, men også fordi den dels kan blive betragtet som utidig konkurrence i forhold til pressen, dels vil kunne motivere medierne til at være tilbageholdende i dækningen af afstemningen. Skal der som foreslået af spørgeren gennemføres en annoncekampagne, må det efter min opfattelse skulle ske med en præsentation af information, der er neutral i den forstand, at den ikke overvejende tenderer til at blive en argumentation enten for eller imod 18 års valgret. Dette anser jeg imidlertid for at være overordentlig vanskeligt for ikke at sige umuligt. Som eksempler på, hvor vanskeligt det vil blive, kan jeg blot henvise til spørgerens forslag til oplysninger i en sådan annoncekampagne. En oplysning om, at gennemførelse af 18 års valgret vil indebære, at der atter opnås sammenfald imellem myndighedsalder og valgretsaldere, kan og vil utvivlsomt blive opfattet som et argument for 18 års valgret, hvortil kommer, at oplysningen set i et isoleret historisk perspektiv let kan blive et argument imod 18 års valgret, idet forholdet er det, at de perioder, hvor der ikke har været sammenfald imellem valgretsaldere og myndighedsalder, sammenlagt er længere end de perioder, hvor der har været sammenfald. Også en oplysning om, hvor i Europa man har 18 år som valgretsaldere, vil nok blive opfattet som et argument for 18 års valgret, da 18 års valgret er gennemført i ganske mange europæiske lande.

Til *undervisningsministeren* (10/7 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren overveje at ændre bekendtgørelsen angående adgangsbegrænsningen til de højere uddannelser, specielt reglerne om erhvervs-mæssig erfaring?«

(Spm. nr. 963).

Begrundelse.